

All Together Now!!!!

1. כתר שם טוב, כרך א', עמוד נ"ד

[נ] מנהג לונדון ואמשטרדם, שבקדושה החזן מתחיל נקדישך או כתר ובהגיעו לקדוש, אז הציבור מצטרפין עמו עד מלא כל הארץ כבודו ומנהג א"י וסת"מ שהחזן והציבור משתתפים יחד עד מלא כל הארץ כבודו ומשם ואילך החזן אומר לעמתם משבחים ואומרים, והציבור עונין ברוך כבוד ה' ממקומו וגו', החזן אומר ובדברי קדשך, והם ימלוך ה' לעולם... (פ)

1a. כש"ט שם, הערה פ"ו

ראה ש"ע (או"ח קכ"ה א') ומשם יסוד למנהג לונדון ואמש', ואודות מנהג א"י וסת"מ ראה מ"ש הט"ז ומג"א שם בשם האר"י ז"ל (ותמצאהו בשער הכונות דנ"ז) שצ"ל נקדישך יחד עם החזן...

A Little Background

2. בבלי ברכות כא:

וכן אמר רב אדא בר אבהו: מנין שאין היחיד אומר קדושה? שנאמר: "ונקדשתי בתוך בני ישראל" - כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה.

2a. ויקרא כב:לב (פרשת אמור)

וְלֹא תִחַלְלוּ אֶת־שֵׁם קִדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה' מְקַדְּשְׁכֶם:

The Halakhah Part 1 - Just the Hazzan

3. שו"ע או"ח, קכה:א

אין הציבור אומרים עם ש"ץ נקדישך, אלא שותקין ומכוונין למה שש"צ אומר עד שמגיע לקדושה, ואז עונים הציבור קדוש.

4. שו"ת הרא"ש, כלל ד', סימן י"ט

ונראה לי, שיש לגעור באותן המגביהים קולן בי"ח ואומרים עם החזן תפלת י"ח וקדושה.

5. בית יוסף, או"ח קכה:א

ולאחר שיסיים ברכה שניה יאמר נקדישך ונעריצך וכו' ויענו אחריו קדושה. נראה מדברי רבינו שאין הציבור אומרים עם החזן נקדישך אלא שותקין ומכוונין למה ששליח ציבור אומר, וכשמגיע לקדוש אז יענו ויאמרו קדוש וכו'. וכן כתב הרא"ש בתשובה כלל ד' סי' י"ט וזה לשונו דבר פשוט הוא שאין לומר קדיש עם החזן כי אין אומרים קדיש אלא בעשרה וצריך להבין לחזן ולענות אמן אחריו, כמו כן בקדושה אומר החזן נקדישך ונעריצך וכו' עד שמגיע לקדוש ואז עונין הציבור קדוש עכ"ל...

The Halacha Part 2 - "עם החזן" Defending the Practice

6. ט"ז שם, קכה:א

אין הצבור אומרים כו'. - בב"י משום תשובת הרא"ש כ' הטע' כי א"א קדושה אלא ב"י וכן בקדיש. וכ' ב"י ונראה דכן יש לעשות כשאומר החזן לעומתם משבחים ואומרים שותקין עד שמגיע לבכה"מ ואז הם עונים, וכן כשאומר ובדברי קדשך שותקין עד שמגיע לימלוך. וק"ל ממ"ש בסי' ק"ט דאם התחיל יאמר עם הש"ץ מלה במלה נעריצך ונקדישך, וע"כ לו' דמה שהוא או' עם החזן לא מקרי יחיד בזה. ונ"ל דאין חילוק בזה בין אם התפלל כבר או לא, וכ"ש במה שהוסיף ב"י לענין לעומתם משבחים כו'. איני יודע היזק בזה וכ"כ רמ"א סי' כ"ט דמנהג הפשוט אפי' היחיד אומר סדר קדוש' שביוצר וכן ובדברי קדשך כתוב לאמר מה איסור יש ליחיד לו' דבר זה שמספר מה שכתוב בפסוק:

The Halacha Part 3 - Promoting the Practice

7. ילקוט יוסף, תפילה חלק ב', הערות, סי' קכ"ה מהלכות קדושה

(ב) ... והאר"י ז"ל בשער הכוונות (דף לט) כתב, שצריך לומר את כל נוסח הקדושה עם השליח צבור מלה במלה, ושתי התיבות נקדישך ונעריצך יאמרם בקול רם, והשאר בלחש. ואפשר דמה שכתב דשאר התיבות יאמרם בלחש לאו לעיכובא קאמר, וכל עיקר כוונתו שצריך לומר בדוקא שתי התיבות נקדישך ונעריצך בקול רם. וכן כתב בספר נזירות שמשון. ודברי האר"י הובאו להלכה באחרונים, וכן פשט המנהג, וכמבואר דין זה בשו"ת יביע אומר חלק ז' (חלק אורח חיים סימן יד), ובשו"ת יחיה דעת חלק ו' (ריש סימן ג'). ע"ש. ועיין עוד בפתח הדביר סק"ב מ"ש בזה.

Getting Back to the Point

8. ילקוט יוסף, קצוש"ע, או"ח, סי' קכ"ה מהלכות קדושה

א. יש אומרים שקודם הקדושה יש לכוין לקיים מצות עשה של "ונקדשתי בתוך בני ישראל". וכן דעת כמה מהרבנים המקובלים. אולם לדעת רבותינו הראשונים, אין מצות הקדושה אלא מדרבנן, והביאו חכמים אסמכתא למצוה זו מפסוק "ונקדשתי בתוך בני ישראל". והעיקר להלכה כדעת רבותינו הראשונים. וטוב שיכוין לקיים מצות קדושה, בלי לחשוב בדעתו אם היא מן התורה, או מדרבנן, והקב"ה יודע תעלומה יצטרף מחשבתו כפי הדין. [ילקוט יוסף מהדורת תשס"ד, תפלה כרך ב, סימן קכה הערה א עמוד קצה].